

Шерстньова І.В.,
кандидат педагогічних наук,
старший викладач
(Бердянський державний
педагогічний університет)

ПЕДАГОГІЧНА СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ

Основними викликами, які необхідно враховувати у забезпеченні якості підготовки сучасних учителів математики, є бурхливий розвиток науки і технологій, необхідність реалізації стратегії сталого розвитку у всіх сферах людської діяльності та суттєве покращення практичної підготовки вчителя математики. Питання про значення компетенцій та їх формування є одним із способів дослідження умов педагогічної освіти, необхідних для створення набору компетенцій, які пов'язані з ефективністю викладання. Готовність випускників університету до виконання на високому професійному рівні своїх службових обов'язків є індикатором їхньої мобільності у сьогоденні. Сучасна практика системи освіти спрямована на посилення елементів компетенцій, які можуть включати в себе сукупність предметних та ключових компетенцій, умінь, навиків, технологій, які дозволяють університету надавати студентам певні освітні послуги.

Ми розглядаємо поняття компетенції і виявляємо умови педагогічної освіти як основу формування структури компетенцій для забезпечення якісної підготовки майбутніх учителів математики.

Слід зазначити, що інтегративну сутність результатів освіти на будь-якому рівні відображає не лише поняття «компетентність», а й інші, не менш глибокі й широкі поняття, а саме «освіченість», «грамотність», «майстерність», «професіоналізм», «культурний капітал», «інтелектуальний капітал», «культура», «мова», «технологія», «стратегія» тощо. Проблема «компетенізації освіти» есплікується як орієнтація на оволодіння її суб'єктами різних сфер діяльності, технологіями, метапрограмами, знаннями. Проголошується думка, що філософія К-підходу є ширшою за відомий підхід до формування ЗУНів, оскільки останні не інтегруються

переважно в певні цілісні результати, якими є культури, технології, метапрограми, стратегії діяльності. Компетентність – це орієнтація освіти на «вихід» («output»), який не може бути зведений лише до набору елементарних знань, умінь і навичок. Встановлюється *Differentia specifica* компетентності та К-підходу як формування в особистості здатності досліджувати певні сфери й оптимальні форми використання часу. Щоб реалізувати на практиці таке розуміння компетентностей, необхідне систематичне їх моделювання (наприклад, за зразком Емпрінт-методу), надаючи можливість свідомої передачі учням компетентності учителів і авторів підручників [1].

Професійна компетентність – це динамічна структура, що виявляється через виконавчу діяльність особистості, є її здатністю задовольняти соціальні потреби, успішно розв'язувати професійні та проблемні завдання.

Серед педагогічних елементів професійної компетентності майбутніх учителів математики нами виділено: науково-педагогічну (спеціальні математичні знання, навички і вміння, досвід у галузі педагогіки, психології; уміння здійснювати педагогічну діяльність); комунікаційно-технологічну (уміння використовувати методи, прийоми навчання математики; уміння враховувати варіативність загальної середньої освіти; особливості сучасного етапу розвитку шкільної математичної освіти); управлінську (уміння приймати рішення в нестандартних педагогічних ситуаціях, оцінювати позитивні й негативні наслідки їхньої реалізації).

ЛІТЕРАТУРА

1. Компетентнісний підхід в сучасній освіті. Світовий досвід та українські перспективи / [під заг. ред. О. В. Овчарук]. – К. : «К.І.С.», 2004. – 112 с.